

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΣ

Δ/νσις: Ιωάννου Γενναδίου 14 – 115 21, Αθήναι
Τηλ. 210-72.72.204, Fax 210-72.72.210, e-mail: contact@ecclesia.gr

ΜΗΝΥΜΑ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ
ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΕΣ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΙΕΡΑΡΧΩΝ
30 Ιανουαρίου 2024

Άγαπητά μας παιδιά,

Είναι κοινῶς παραδεκτό ότι ζοῦμε σέ μιά κοινωνία, ή όποια ἀντιμετωπίζει ποικιλόμορφα προβλήματα καί δύσκολες καταστάσεις. Γι' αὐτό ἔχουμε ἀνάγκη ἀπό πρότυπα καί φωτεινά παραδείγματα, τά όποια θά είναι γιά ὅλους ἐμᾶς πολύτιμος ἐπιστηριγμός.

Τέτοια ζωντανά παραδείγματα είναι καί οι Τρεῖς Ιεράρχες, φωστῆρες ύπερολαμπροί τοῦ σύμπαντος κόσμου. Ο Μέγας Βασίλειος, ἀνδρας ἐνάρετος καί εὐλαβής, τοῦ όποιου ἡ φωνή, ὅπως ἀκοῦμε στόν Ἐπιτάφιο Λόγο πού ἐκφωνήθηκε ἀπό τὸν ἄγιο Γρηγόριο τὸν Θεολόγο, ἀκουγόταν σάν βροντή, διότι ὁ βίος του ἔλαμπε σάν ἀστραπή. Ο Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, κοσμημένος μέ σπάνιες ἀρετές καί τρισόλβιος διδάσκαλος, ὁ όποιος ἐπαξίως ὀνομάστηκε Θεολόγος. Καί τέλος, ο Ιωάννης ὁ Χρυσόστομος, ὁ όποιος μέ τούς ἐμπνευσμένους λόγους του καί τή ρητορική του εὐφράδεια, ὑπερέβαλε τούς οήτορες ὅλων τῶν ἐποχῶν.

Οι Τρεῖς Καππαδόκες Πατέρες, ιερουργοί τῶν θείων Μυστηρίων, διαλάμπουν στό στερέωμα τῆς οἰκουμένης, ἐκπέμποντας φῶς καί θεϊκή λάμψη. Ο καθένας ἀπό αὐτούς συνέβαλε τά μέγιστα στήν προώθηση τῆς γνώσεως καί τῆς σοφίας, ἀλλά καί στήν καλλιέργεια τῆς θεολογικῆς σκέψεως, καί γι' αὐτόν τὸν λόγο τιμῶνται ως προστάτες τῶν ἐλληνικῶν γραμμάτων, ἀλλά καί ως ἐμπνευστές τόσο γιά τούς μαθητές, ὅσο καί γιά τούς εύσεβεῖς ἐπιστήμονες καί τούς ύπεύθυνους πνευματικούς διδασκάλους.

Ωστόσο, όλος αύτός ό θαυμασμός, στά βυζαντινά χρόνια και συγκεκριμένα τόν ένδεκατο αἰῶνα ἐπί Αλεξίου Κομνηνοῦ, μετετράπη σέ φιλονικία μεταξύ τῶν ἔλλογίμων καί ἐναρέτων ἀνδρῶν. Μιά ἔριδα ώς πρός τήν ἀξία ἐνός ἐκάστου ἐξ αὐτῶν. Ἐτσι, τά πλήθη τῶν Χριστιανῶν χωρίστηκαν σέ τρεῖς παρατάξεις. Ἀλλοι ὀνομάζονταν Ἰωαννίτες, ἄλλοι Βασιλεῖτες καί ἄλλοι Γρηγορίτες. Οἱ πρῶτοι θεωροῦσαν τόν Ἰωάννη τόν Χρυσόστομο ἀπαράμιλλο καί μοναδικό ἐρμηνευτή τῶν Θείων Γραφῶν. Οἱ δεύτεροι, προέβαλαν τήν κοινωνική καί φιλανθρωπική δράση τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, θεωρώντας τήν περίφημη Βασιλειάδα ἐργο μοναδικῆς ἀξίας, ἀφοῦ μέσα σ' αὐτήν ὑπῆρχαν ξενῶνες, νοσοκομεῖα καί γηροκομεῖο, ὅπου θεραπεύονταν οἱ ἀνάγκες τῶν ἐνδεῶν ἀδελφῶν. Ἀλλά καί ἡ τρίτη διμάδα, ἔχοντας ίσχυρά ἐπιχειρήματα, τόνιζε τή συγγραφική δεινότητα τοῦ Γρηγορίου, ἀλλά καί τήν ποιμαντική δράση καί φροντίδα πού ἐπέδειξε γιά τήν προστασία τοῦ ποιμνίου του ἀπό τούς αἰρετικούς.

Ἡ δλη ἀντιπαλότητα θά λήξει μέ τήν ἐμπνευσμένη ἰδέα τοῦ Ἰωάννου Εὐχαῖτων. Ὁ σοφός ἐπίσκοπος σκέφθηκε, μετά ἀπό θεῖο φωτισμό, νά συντάξει Τερά Ακολουθία καί νά συνεορτάζονται τήν ἴδια μέρα οἱ «τρεῖς μέγιστοι φωστῆρες τῆς τρισηλίου Θεότητος»¹.

Αύτός ό κοινός ἐορτασμός, τήν 30ή Ἰανουαρίου, μᾶς δίδει τήν εὐκαιρία νά διαπιστώσουμε ὅτι καί οἱ Τρεῖς Καππαδόκες Πατέρες ἀφουγκράζονταν τόν παλμό τῆς κοινωνίας καί τίς διαχρονικές ἀνάγκες τοῦ κοινωνικοῦ ἴστοῦ. Ἐθεσαν ώς κέντρο τῆς διδασκαλίας τους τόν ἀνθρωπο καί προσπάθησαν μέσα ἀπό τήν προβολή τῆς ἐνάρετης ζωῆς νά ἐπαναφέρουν τό ἀνθρώπινο πλάσμα στήν ἀρχική δόξα καί παραδεισένια κατάσταση.

Τόσο κατά τή διάρκεια τοῦ τετάρτου αἰώνα, κατά τόν ὅποιο ἔζησαν οἱ σήμερα τιμώμενοι Πατέρες τῆς Ἑκκλησίας μας, ὅσο καί στή σύγχρονη ἐποχή, τό ἀνθρώπινο γένος βίωσε καί ἔξακολουθεῖ νά βιώνει τήν ἀπελπισία, τόν πόνο καί τή θλίψη. Επομένως, εἶναι διαχρονική ή ἀνάγκη νά ἀναζητήσουμε τήν

¹ Απολυτίκιο Τριῶν Ιεραρχῶν.

εύτυχία καί τή χαρά, καί νά ἀνακαλύψουμε τό ἀληθινό νόημα τῆς ζωῆς.

Αὐτό τό οὐσιαστικό περιεχόμενο στή ζωή τοῦ ἀνθρώπου ἀναζητοῦν καί οἱ Τρεῖς διδάσκαλοι τῆς οἰκουμένης, μιλώντας γιά ἐπαναπροσδιορισμό τῆς σχέσεως μας μέ τόν Θεό καί γιά συνεχή ἀγώνα κατά τῆς ἀδικίας, τῆς ἀνισότητας, τῆς περιφρόνησης τῆς ἀνθρώπινης προσωπικότητας καί τῆς βίας. Ή τελευταία, δυστυχῶς, ἔχει κάνει ἐντονη τήν παρουσία της καί στόν χῶρο τοῦ σχολείου, ἀφοῦ πολύ συχνά γινόμαστε μάρτυρες βιαιοπραγίας μεταξύ τῶν μαθητῶν, ἀλλά καί γενικότερα ἀκραίων συμπεριφορῶν.

Καί στόν εὐρύτερο χῶρο τῆς κοινωνίας μας δέν ἐλλείπουν φαινόμενα βίας καί ἐγκληματικότητας, ίδιαίτερα τά τελευταῖα χρόνια. Πῶς ὅμως φτάσαμε σέ αὐτό τό θλιβερό φαινόμενο; Απάντηση σέ αὐτό τό ἐρώτημα δίδει ἔνας ἐκ τῶν σήμερα ἔορταζομένων Άγιων. Ο Οἰκουμενικός Διδάσκαλος τῆς Ἐκκλησίας Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, ἄριστος ψυχογράφος τοῦ ἀνθρώπου καί ἐρμηνευτής ὅλης σχεδόν τῆς Αγίας Γραφῆς, διατείνεται ὅτι ἡ αἰτία τῶν προβλημάτων τῆς κοινωνίας καί τῆς ἐπικράτησης τῆς βίας εἶναι ἡ διεφθαρμένη προαίρεση τοῦ ἀνθρώπου καί ἡ κακή χρήση τῆς ἐλευθερίας².

Ἡ ἐλευθερία ἦταν ὄντως ἔνα ὕψιστο δῶρο τοῦ Θεοῦ πρός τούς πρωτοπλάστους, τήν ὅποια δυστυχῶς δέν διαχειρίσθηκαν σωστά, μέ ἀποτέλεσμα νά ἔχουμε τήν πτώση καί τήν εἰσβολή τῶν παθῶν³. Ως ἐκ τούτου, ὁ χρυσορρήμων Πατέρας ὑποστηρίζει ὅτι αἰτία τοῦ κακοῦ δέν εἶναι ὁ Θεός, ἀλλά ἡ κακή χρήση τοῦ αὐτεξουσίου ἀπό τόν ἀνθρωπο. Η ἀπλοϊκή διήγηση τοῦ βιβλίου τῆς Γενέσεως, ἡ ὅποια περιφρονεῖται ἀπό πολλούς, ἐμπεριέχει αὐτές τίς οὐσιαστικές ἀλήθειες, τίς ὅποιες φωτίζει ἔτι περαιτέρω αὐτός πού ἐδέχθη τή θεία χάρη ἀπό τούς οὐρανούς καί πού μέ τά χείλη του διδάσκει ὅλους τούς ἀνθρώπους.

² Ἰωάννου Χρυσοστόμου, «Εἰς πρός Γαλάτας Ὄμιλίαν», Patrologia Graeca, ἐπιμ. ἔκδ. J. Migne, τόμ. 61, στίχ. 618.

³ ὄ.π. τόμ. 60, στίχ. 507.

Ο ἄνθρωπος, ὁ ὅποιος μέχρι ἐκείνη τή στιγμή βρισκόταν σέ ἀρμονική σχέση μέ τόν δημιουργό Του καὶ τά ἄλογα πλάσματα καὶ κατοικοῦσε στόν Παράδεισο, ἀπομακρύνεται ἀπό τόν πλάστη του. Ο Θεός ἀδιαμφισβήτητα δέν παύει ν' ἀγαπᾶ τόν ἄνθρωπο, ἀλλά ἀναμένει τήν ἐπιστροφή τοῦ πλάσματός Του στήν πατρική ἀγκάλη.

Αὕτη ἡ θεϊκή ἀγάπη ἀποκαλύπτεται περίτρανα στό πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Καί αὐτό τό πρόσωπο προβάλλουν οἱ Τρεῖς Ιεράρχες ως τή μοναδική λύση σέ δλα τά προβλήματα τοῦ ἄνθρωπου καὶ ἴδιαιτέρως στό πρόβλημα τῆς βίας. Πιστεύουν ἀκράδαντα ὅτι μόνο μέ τή βοήθεια τοῦ Χριστοῦ θά ἀποκτήσουμε τήν εἰρήνη καὶ πλέον ἡ βία δέν θά ἔχει θέση στίς καρδιές μας, ἀφοῦ θά βλέπουμε ὅλους τούς ἄνθρωπους ως ἀδελφούς μας.

Ἄγαπητά μας παιδιά, σᾶς εὐχόμαστε καλή πρόοδο καὶ σᾶς καλοῦμε νά ἀφουγκραστεῖτε τό μήνυμα τῶν Τριῶν Ιεραρχῶν, ξεδιψώντας μέ τά σωτήρια νάματα τῆς διδασκαλίας τους καὶ ἀποκτώντας ὅχι μόνο τή σοφία τῶν γραμμάτων, ἀλλά κυρίως τήν εἰρήνη τοῦ Χριστοῦ καὶ τή γαλήνη στίς καρδιές σας.

Μέ πατρική στοργή καὶ ἀγάπη

‘Ο Άρχιεπίσκοπος

† Ο Αθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

καὶ τά μέλη τῆς Διαρκοῦς Ιερᾶς Συνόδου

